

Daniel Kitabı — Beşinci hissə

Yetmiş il

Jeff Pippenger

2023-11-29

Yəhoyaqim Yəhudanın son üç padşahından birincisi idi və o, babillilər tərəfindən məğlub edildikdə, cənub padşahlığı üçün yetmiş illik əsarət başlandı. Həmin yetmiş il Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin birinci padşahlığı olan Babilin hökm sürəcəyi zaman dövrünü müəyyən edir. Yeşaya kitabının iyirmi üçüncü fəslində Surun fahişəsi yetmiş rəmzi il ərzində unudulacaqdı; bu illər peyğəmbərlikdə bir padşahın günləri kimi müəyyən edilmişdi. Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyində padşah bir padşahlıqdır və Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyində günləri yetmiş ilə bərabər olan yeganə padşahlıq Babil idi.

Həmin tarix ərzində papalığı təmsil edən Surun fahişəsi unudulacaqdı. Simvolik yetmiş ilin sonunda isə o xatırlanacaq, irəli çıxacaq və yer üzünün bütün padşahlıqları ilə zinakarlıq edəcəkdə. Ruhani zinakarlıq kilsə ilə dövlətin birləşməsindən doğan qanunsuz münasibətdir. Simvolik yetmiş ilin sonunda papalığı Birləşmiş Millətlərlə münasibətə girəcəkdə; bu, simvolik yetmiş ilin sonunda Surun fahişəsinin zinakarlıq etdiyi bütün padşahlarla təmsil olunur. Simvolik yetmiş il ərzində hökm sürən padşahlıq isə iki buynuzlu yer vəhşi olan Amerika Birləşmiş Ştatlarıdır.

Danielın birinci fəsildən beşinci fəslə qədər olan fəsilləri Babilin yetmiş illik tarixini təsvir edir və buna görə də həmin fəsillər yer vəhşisinin hər iki buynuzunun tarixini təmsil edir. Dördüncü və beşinci fəsillər Babilin birinci və sonuncu padşahlarını müəyyən edir və bu iki fəsil birlikdə yer vəhşisinin və onun iki buynuzunun tarixini müəyyən edir. İki buynuzun hökmü, eləcə də yer vəhşisinin özünün hökmü, birinci padşahın və sonuncu padşahın hökmü ilə təmsil olunur. Navuxodonosorun hökmü “yeddi vaxt” müddətinə sürgün edilmək idi; bu müddətdə o, iyirmi beş yüz iyirmi gün ot və şəh içində vəhşi heyvan kimi yaşadı. Belşassarın hökmü divarda yazıldı və iyirmi beş yüz iyirmi sayına bərabər tutuldu; beləliklə göstərildi ki, yer vəhşisinin və onun iki buynuzunun hökmü Levililər iyirmi altının “yeddi vaxtı” ilə təmsil olunur. Bu, iki padşahın şahidliyinə əsaslanır və bu iki şahid birincini və sonuncunu təmsil edir.

“Yeddi vaxt” Adventizm üçün büdrəmə daşındır və buna görə də tanına bilmir, baxmayaraq ki, görmək istəyənlər üçün açıq-aşkar oradadır. O, yetmiş il hökm sürən xalqın (Babilin) mühakiməsinin rəmzidir və yetmiş simvolik il hökm sürən səltənətin mühakiməsinin də rəmzidir. William Miller Levililər iyirmi altıncı fəsildəki “yeddi vaxt” barədə anlayışını təqdim edərkən, Danielin dördüncü fəslində Nebukadnetsarın vəhşi heyvan kimi yaşadığı iki min beş yüz iyirmi günü, Levililər iyirmi altının “yeddi vaxt”ını təsdiqləyən peyğəmbərlik şahidlərindən biri kimi istifadə etdi. “Yeddi vaxt” həm təməl daşı, həm də Zəkəriyyənin dördüncü fəslindəki başdaşdır. İsa, Bacı Uayt, Yeşaya və Peter onu küncün başı olan daş kimi tanıdılar. O, Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin taclandırıcı təlimidir, baxmayaraq ki, özlərini üçüncü mələyin xəbərçiləri hesab edənlər tərəfindən mahiyyət etibarilə görünməz olaraq qalır.

Daniel kitabının ilk altı fəslini nəzərdən keçirməyə başlayarkən, lap başlanğıcdan “yeddi zaman”ın müəyyən edildiyini dərk etmək vacibdir. Yehoyaqim Babil tərəfindən devrildikdə, yetmiş illik əsarət başladı. Salnamələr kitabı onların nə üçün yetmiş il əsir aparıldıklarını izah edir.

Sidqiya padşah olmağa başlayanda iyirmi bir yaşında idi və Yerusəlimdə on bir il padşahlıq etdi. O, Allahı Rəbbin gözündə pis olanı etdi və Rəbbin ağzından danışan peyğəmbər Yeremianın önündə özünü alçaltmadı. Həmçinin o, özünə Allah adı ilə and içdirmiş padşah Navuxodonosora qarşı üsyan etdi; lakin boynunu bərkitdi və ürəyini İsrailin Allahı Rəbbə dönməkdən sərtləşdirdi. Bundan əlavə, kahin başçıların hamısı və xalq da millətlərin bütün iyrəncliklərinə uyaraq hədsiz çox günah işlədilər və Onun Yerusəlimdə müqəddəs etdiyi Rəbbin evini murdarladılar. Atalarının Allahı Rəbb Öz elçiləri vasitəsilə onlara dönə-dönə xəbər göndərdi, erkəndən qalxıb göndərdi; çünki Öz xalqına və məskəninə rəhm edirdi. Lakin onlar Allahın elçilərini məsxərəyə qoydular, Onun sözlərini xor gördülər və peyğəmbərləri ilə pis rəftar etdilər; nəhayət, Rəbbin qəzəbi Onun xalqına qarşı elə alovlandı ki, artıq çarə qalmadı. Buna görə də O, Kəldanilərin padşahını onların üzərinə gətirdi; o da onların cavanlarını müqəddəs məkanlarının evində qılıncla qırdı və nə cavan oğlana, nə gənc qıza, nə qocaya, nə də qocalıqdan bükülmüş adama rəhm etdi; hamısını onun əlinə verdi. Allahın evinin bütün qablarını, böyüyünü də, kiçiyini də, Rəbbin evinin xəzinələrini, padşahın və başçıların xəzinələrini — bunların hamısını Babilə apardı. Allahın evini yandırdılar, Yerusəlimin divarını sökdülər, onun bütün saraylarını odla yandırdılar və onun bütün gözəl əşyalarını məhv etdilər. Qılınıcdan xilas olanları isə Babilə apardı; onlar Fars padşahlığının hökmranlığına qədər ona və oğullarına qul oldular. Bu, Yeremianın ağzı ilə söylənmiş Rəbbin sözünün yerinə yetməsi üçün idi, ta ki torpaq öz şənbelərindən zövq alana qədər; viran qaldığı bütün müddət ərzində şənbə saxladı ki, yetmiş il tamam olsun. İndi isə Fars padşahı Kirin birinci ilində, Yeremianın ağzı ilə söylənmiş Rəbbin sözü yerinə yetsin deyər, Rəbb Fars padşahı Kirin ruhunu oyatdı; o da bütün padşahlığı boyunca bir fərman elan etdi və bunu yazılı şəkildə də yaydı: “Fars padşahı Kir belə deyir: Göylərin Allahı Rəbb yer üzünün bütün padşahlıqlarını mənə vermişdir; O mənə Yəhudada olan Yerusəlimdə Onun üçün bir ev tikməyi əmr etmişdir. Onun bütün xalqı arasından sizdən kim varsa, Allahı Rəbb onunla olsun və qoy qalxsın.” 2 Salnamələr 36:11–23.

Yetmiş il davam edən əsarət Yeremianın sözünün yerinə yetməsi üçün idi: “Torpaq öz şənbelərindən zövq alana qədər; çünki viran qaldığı bütün müddət ərzində şənbə saxladı.” Salnamələrdə istinad etdiyimiz ayədən başqa, Allahın Kəlamında torpağın öz şənbelərindən “zövq almasına” işarə edən yalnız bir keçid vardır. Həmin keçid Levililər kitabının iyirmi beşinci və iyirmi altıncı fəsillərindədir. İyirmi beşinci fəsildə torpağın öz şənbə istirahətindən necə zövq almasına imkan verilməsinə dair göstəriş verilir, iyirmi altıncı fəsildə isə əhdə aid həmin göstərişlərə əməl edilmədiyi təqdirdə “yeddiqat” lənət bəyan olunur.

Yehoyaqimin aqibəti, Danielin doqquzuncu fəsildə Musanın “lənəti” və “andı” adlandırdığı şeyin bir ünsürü olan əsarətin başlanğıcını qeyd etdi. Daniel “yeddi dəfə”nin lənətini anlıyırdı, çünki o, doqquzuncu fəsildə şəhadət edir ki, Yeremianın yetmiş illik peyğəmbərliyini araşdırması vasitəsilə Allahın xalqının Babildə neçə il əsarət altında qalacağını başa düşmüşdü.

Onun padşahlığının birinci ilində mən, Daniel, kitablardan anladım ki, Yerusəlimin viranəlikləri üzərində yetmiş ilin tamamlanacağı barədə Rəbbin sözünün Yeremya peyğəmbərə gəldiyi illərin sayı budur. Daniel 9:2.

Daniel yetmiş ili yalnız Yeremyanın kitabı vasitəsilə deyil, “kitablار vasitəsilə” dərk etmişdi. Onun dərk etdiyi digər kitab Musanın yazıları idi; çünki o, duasında yetmiş illik əsarətin “lənəti”nin Musanın “andı” olduğunu bildirir. Daniel kitabının doqquzuncu fəslində “and” kimi tərcümə olunan söz, Levililər iyirmi altıncı fəsildə “yeddi dəfə” kimi tərcümə olunan sözlə eynidir. Yəhudanın Babilistanda yetmiş il davam edən əsarəti, müasir ilahiyyatçılardan hər hansı birinin nə iddia etməsindən asılı olmayaraq, “yeddi dəfə” lənətinin yerinə yetməsi idi. Bu, gün kimi aydındır, lakin yalnız görməyə hazır olanlar üçün.

Rəbb Sina dağında Musaya dedi: «İsrail övladlarına söylə və onlara de: Sizə verəcəyim torpağa girdiyiniz zaman, o torpaq Rəbb üçün Şənbə saxlayacaq. Altı il tarlanı əkəcəksən, altı il üzüm bağını budayacaqsan və onun məhsulunu yığacaqsan. Lakin yeddinci ildə torpaq üçün tam istirahət Şənbəsi olacaq, Rəbb üçün Şənbə olacaq; nə tarlanı əkəcəksən, nə də üzüm bağını budayacaqsan. Biçininin öz-özünə bitənini biçməyəcəksən, budanmamış üzüm tənəyinin salxımlarını da yığmayacaqsan; çünki bu, torpaq üçün istirahət ilidir. Torpağın Şənbəsi sizə yemək olacaq: sənə, qulun üçün, kənizin üçün, muzdurun üçün və yanında yaşayan qərrib üçün; mal-qaran üçün də, torpağında olan vəhşi heyvanlar üçün də onun bütün məhsulu yemək olacaq. Özün üçün yeddi il-Şənbə sayacaqsan, yeddi dəfə yeddi il; beləliklə, yeddi il-Şənbənin müddəti sənin üçün qırx doqquz il olacaq. Sonra yeddinci ayın onuncu günü yubiley şeypurunu çaldıracaqsan; kəffarə günündə bütün ölkəniz boyunca şeypur çaldıracaqsınız». Levililər 25:1–9.

Torpağın istirahətə buraxılması ilə bağlı göstərişlərdə bunu görmək mühümdür ki, torpağın altı il əkilib-becərilməsi və bir il istirahətə buraxılmasından ibarət yeddi dövr qırx doqquzuncu ilə qədər davam edir; həmin ildə isə yeddi illik yeddi dövrün tamamlanmasını göstərən yubiley olmalı idi. Görülməsi zəruri olan əsas məqam budur ki, yubiley şeypurunun çalınması Kəffarə Günündə baş verməli idi; beləliklə, antitipik Kəffarə Günü 22 oktyabr 1844-cü ildə başladıqda, “yeddi zaman” dövrünü təmsil edən yubiley şeypurunun da məhz o zaman çalınmalı olduğunu göstərir. Eramızdan əvvəl 677-ci ildə Mannaşşe Babilə aparıldığı zaman başlayan “yeddi zaman”, antitipik Kəffarə Günündə başa çatan iki min beş yüz iyirmi ili təmsil edirdi. Bu əlaqəni yalnız görmək istəməyənlər gözdən qaçıracaqlar. “Yeddi zaman” dövrü iki min üç yüz illə bağlıdır.

Levililər kitabının iyirmi beşinci fəslinin ilk doqquz ayəsindəki əhdə dair göstərişlər çərçivəsində Allahın Kəlamında günün bir ilə bərabər olması prinsipinin ən dərin nümunəsinin yer aldığını görmək də mühümdür. İlahiyyatçıların sürünü Babil şərabı ilə məst saxlamaq üçün ortaya atdıqları uydurmalar yığını ondan ibarətdir ki, iyirmi altıncı fəsildəki “yeddi dəfə” hökmü, “yeddi dəfə” kimi tərcümə edilmiş sözün ivrit mənasının yanlış anlaşılmasıdır. Bu iddia doğru deyildir. Sözün ivrit mənası öz tərifi daxilində onu sayisal şəkildə tətbiq etməyə haqq qazandıran əsaslandırmanı tam ehtiva edir; lakin onların özlərini ivrit qrammatikası üzrə mütəxəssis elan etmələrinə əsaslanan yanlış bir mülahizə üzərində dayaqladıqları qüsurlu arqument, sadəcə olaraq, diqqəti yayındırmağa yönəlmiş bir arqumentdir.

İyirmi altıncı fəsildə “yeddi zaman” kimi təsvir olunan hökm, İbrani dilini zorla başqa mənaya çəkən bəzi müasir ilahiyyatçılar tərəfindən deyil, mətnin konteksti ilə tanınır. Uilyam Miller öz nəticəsini İbrani dilinə heç bir istinad etmədən formalaşdırdı və ilham onun anlayışını doğru olaraq təsdiqlədi. Mələklər onun anlayışına, “yeddi zaman” hökmünün yerləşdiyi fəsilin kontekstinə əsaslanaraq rəhbərlik etdilər, İbrani dilinə əsaslanaraq deyil.

İyirmi beşinci fəslin konteksti əhdə dair göstərişlərin müəyyən edildiyi yerdir; iyirmi altıncı fəsil isə həmin əhd göstərişlərinə əməl etməyin vəd olunmuş bərəkətini təqdim edir və bundan sonra Danielin bu göstərişlərə itaətsizlik üçün “Musanın lənəti” adlandırdığı şeyi müəyyən edir.

Mövzu Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyində bir günün bir ilə bərabər olması prinsipidir. Levililər kitabının iyirmi beşinci fəslinin həmin ilkin ayələri göstərir ki, Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyində bir gün bir ili təmsil edir. Çıxış kitabında Musa insan və heyvan üçün yeddinci günün şənbə istirahəti ilə torpaq üçün yeddinci ilin şənbə istirahəti arasındakı əlaqəni aydın şəkildə müəyyən edir.

Altı il torpağını əkib onun məhsulunu yığacaqsan; lakin yeddinci ildə onu dincə qoyub boş saxlayacaqsan ki, xalqının yoxsulları yesin; onların qoyub getdiyini isə çöl heyvanları yesin. Bağınla və zeytunluğunla da eyni cür rəftar edəcəksən. Altı gün işini görəcəksən, yeddinci gün isə dincələəcəksən ki, öküzün və eşşəyin rahatlıq tapsın, kənizinin oğlu və yadelli də nəfəs dərsin. Çıxış 23:10–12.

Həmin üç ayənin daxilində görünür ki, insanlar və heyvanlar üçün istirahət günü torpaq üçün istirahət ilinə bərabər tutulur. Levililər kitabının iyirmi beşinci fəslində, ilk beş ayədə, biz Çıxış kitabının iyirminci fəslinin səkkizdən on birədək ayələrindəki Şənbə əmrinə eynilə uyğun olan qrammatik quruluşu görürük.

Və Rəbb Sina dağında Musaya söyləyib dedi: İsrail övladlarına danış və onlara de: Sizə verdiyim torpağa gəldiyiniz zaman, o torpaq Rəbb üçün bir Şənbə saxlayacaq. Altı il tarlanı əkəcəksən, altı il də üzüm bağını budayacaq və onun məhsulunu yığacaqsan; lakin yeddinci ildə torpaq üçün tam istirahət şənbəsi, Rəbb üçün bir Şənbə olacaq: nə tarlanı əkəcəksən, nə də üzüm bağını budayacaqsan. Biçinindən öz-özünə bitəni biçməyəcəksən, budanmamış üzüm tənəyinin salxımlarını da yığmayacaqsan; çünki bu, torpaq üçün istirahət ilidir. Levililər 25:1–5.

Şənbə gününü yadda saxla ki, onu müqəddəs tutasan. Altı gün zəhmət çəkib bütün işlərini görəcəksən; lakin yeddinci gün Allahın Rəbbi olan Şənbə günüdür: o gündə nə sən, nə oğlun, nə qızın, nə kişi qulun, nə qadın qulun, nə mal-qaran, nə də darvazaların içində olan yadelli heç bir iş görməyəcək. Çünki Rəbb göyləri və yeri, dənizi və onlarda olan hər şeyi altı gündə yaratdı və yeddinci gün istirahət etdi; buna görə də Rəbb Şənbə gününə bərəkət verdi və onu müqəddəs etdi. Çıxış 20:8–11.

Birlikdə bu iki şənbə əmri Levililər iyirmi beş və iyirmi altının kontekstini müəyyən edir. Sətir üstünə sətir bir araya gətirilərək, onlar şəhadət edirlər ki, “altı gün zəhmət çəkəcək və bütün işlərini görəcəksən”, həmçinin “altı il tarlanı əkəcək, altı il üzüm bağını budayacaq və onun məhsulunu yığacaqsan”. “Amma yeddinci gün Allahın Rəbbi üçün şənbədir” və “yeddinci il torpaq üçün

istirahət şənbəsi, Rəbb üçün şənbə olacaqdır”.

İstər insanlar üçün olan şənbə, istərsə də torpaq üçün olan şənbə ilə bağlı əməllərin hər ikisində “yedinci” kimi tərcümə olunan hər iki söz, Levililər kitabının iyirmi altıncı fəslində “yeddi dəfə” kimi tərcümə olunan eyni ıvrit sözüdür. Levililər kitabının iyirmi beşinci və iyirmi altıncı fəsillərinin konteksti, Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyində bir günün bir ili təmsil etməsi barədə peyğəmbərlik qaydası çərçivəsində müəyyən edilir. İlk zikr peyğəmbərlik qaydası da eyni dərəcədə əhəmiyyətlidir.

Bu iki fəsildə xatırlanan ilk şey günün-ilə-bir-il prinsipi-dir. William Miller Cəbrayıl və digər mələklər tərəfindən Levililər kitabındakı “yeddi zaman”ı iki min beş yüz iyirmi ilin rəmzi kimi müəyyən etməyə yönəldildi və bu, iyirmi beşinci fəslin ilk beş ayəsində irəli sürülən günün-ilə-bir-il prinsipi olan həmin fəsillərin konteksti ilə tam uyğunluq təşkil edir.

Salnamələr kitabının müəllifi Babilin cənub padşahlığı Yəhudanı əsarətə aparmasına nə üçün yol verildiyini göstərərək dedi ki, bu, torpağın öz şənbəlik istirahətindən zövq almasına imkan vermək üçün idi. Allahın Kəlamında torpağın bir istirahətdən zövq almasının qeyd olunduğu yeganə digər yer Levililər kitabının iyirmi beşinci və iyirmi altıncı fəsillərindədir. Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin birinci padşahlığı kimi Babilin hökm sürdüyü yetmiş il, yalnız yer heyvanının Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin altıncı padşahlığı kimi hökm sürəcəyi simvolik illəri təqdim etmir, həm də bu yetmiş il Musanın lənətindəki “yeddi vaxt”a birbaşa işarədir.

Daniel kitabının ilk altı fəslində təmsil olunan peyğəmbərlikləri araşdırmağa başladığımız zaman, “yeddi vaxt” lənətinin, eləcə də “yeddi vaxt” bərəkətinin həmin fəsillərin hər birinin bir ünsürü olduğunu bilmək zəruridir.

Yadda saxlamaq da mühümdür ki, yeddi ilin yeddi dövründən ibarət olan bu silsilə, yeddinci ayın onuncu günündə — Kəffarə Günündə — yubiley şeypurunun çalınması ilə işarələnir. Bu fakt “yeddi vaxtı” Daniyel kitabının səkkizinci fəslinin on dördüncü ayəsindəki iki min üç yüz günlə bir-birinə bağlayır. Bunu da yadda saxlamaq vacibdir ki, peyğəmbərlik ili üç yüz altmış gündür və əgər “yeddi vaxt” üçün üç yüz altmış günü təkrar-təkrar toplasanız, bu, iki min beş yüz iyirmi günə bərabər olur.

Daniel Yeremyanın müəyyən etmiş olduğu illərin sayını kitablardan anlayanda, Allahın xalqı nə vaxtsa düşmənin diyarında əsir olduqları həqiqətində oyansa, zəruri olduğu göstərilən tövbə cavabının hər bir ünsürünü əhatə edən bir duaya başladı. Danielin Levililər iyirmi altı duasının sonunda, Cəbrayıl Danielə “eşitdiyi” görüntünü, yəni iki min üç yüz gün görüntüsünü anlamaq vermək üçün göründü. Cəbrayıl sözə Danielin xalqı üçün yetmiş həftənin “müəyyən edildiyini” bildirərək başladı.

Yetmiş həftə sənin xalqın və müqəddəs şəhərin üzərinə təyin edilmişdir ki, üsyana son qoyulsun, günahlara son verilsin, təqsir üçün kəffarə edilsin, əbədi salehlik gətirilsin, görüntü və peyğəmbərlik möhürlənsin və ən Müqəddəs Olan məsh edilsin. Daniel 9:24.

Ayədə “müəyyən edilmiş” kimi tərcümə olunan söz “kəsilib ayrılmış” mənasını verir; buna görə də bu, iyirmi üç yüz gündən yetmiş həftənin kəsilib ayrılmalı olduğunu bildirir. E.ə. 457-ci ildə

verilən üçüncü fərmandan başlayaraq, Danielin xalqına sınaq müddəti olaraq yetmiş peyğəmbərlik həftəsi verilmişdi. Yetmiş peyğəmbərlik həftəsi dörd yüz doxsan ilə bərabərdir. Üçüncü fərmandan dörd yüz doxsan il sonra, qədim İsrail 34-cü ildə Stefanı daşqalaq edəcək və onlar Allahdan tamamilə boşanmış olacaqdılar.

Dörd yüz doxsan illik möhlət vaxtının başlanğıc nöqtəsini müəyyən edən üç fərmandan əvvəl gələn əsarət yetmiş il olmuşdu. Həmin yetmiş il torpağın qədim İsrailin heç vaxt yerinə yetirmədiyini şənbe istirahətlərindən zövq almasına imkan verməli idi. Torpaq üçün yetmiş illik şənbe istirahətləri Musanın əhdinə qarşı dörd yüz doxsan illik (yaxud yetmiş il həftəsi) üsyan səbəbilə baş vermişdi.

Levililər 25-dəki əhdə qarşı dörd yüz doxsan illik üsyan, torpağın öz istirahətindən zövq alması üçün yetmiş illik əsarətə səbəb oldu. Yetmiş illik əsarət üç fərmana gətirib çıxardı ki, bunlar qədim İsrail üçün daha bir dörd yüz doxsan illik sınaq müddətini müəyyən etdi. Beləliklə, hər biri dörd yüz doxsan il olan iki sınaq dövrü görürük. Bu üç fərman üç mələyin xəbərlərini təmsil edir; onlardan birincisi 1798-ci ildə, şimal padşahlığına qarşı “yeddi vaxt” davam edən ilk qəzəbin sonunda gəldi. Üçüncü mələk isə üçüncü fərmandan iki min üç yüz il sonra, 22 oktyabr 1844-cü ildə gəldi; həmin vaxt “qəzəbin son axırı” da yetişdi.

Birinci qəzəbin sonu ilə axırıncı qəzəbin sonu arasındakı qırx altı il ərzində İsa Millerçi məbədinin təməlini qoydu və təməl daşı “yeddi dəfə” idi. Bu daş başlanğıcda Adventizm üçün ya təməl daşı (yaxud büdrəmə daşı), sonda isə Adventizm üçün ya başdaşı və tamamlayıcı daş (yaxud qəbir daşı) olmalı idi. 1798-dən 1844-ə qədər olan tarixdə üç mələyin xəbərlərinin gəlişini təmsil edən üç fərman, eyni zamanda Daniel kitabının ilk üç fəslini də təmsil edir.

Növbəti məqalədə ilk altı fəslə nəzərdən keçirməyə başlayacağıq.

“Daniel və Vəhy kitabları daha yaxşı başa düşüldükdə, imanlılar tamamilə fərqli bir dini təcrübəyə malik olacaqlar... Vəhyin öyrənilməsindən bir şey mütləq anlaşılaçaqdır ki, Allah ilə Öz xalqı arasındakı əlaqə yaxın və qətidir.” The Faith I Live By, 345.